

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dnia maja 2015 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 5 F / 15

w sprawie udzielenia interpretacji przepisów dotyczących opłaty zapasowej

Na podstawie art. 10 ust.1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672 z późn. zm.), zwanej dalej „u.s.d.g.” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1695 z późn.zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko spółki [REDAKCYJA] przedstawione we wniosku z dnia 23 kwietnia 2015 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 27 kwietnia 2015 r. o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty zapasowej – **jest nieprawidłowe.**

UZASADNIENIE

██████████, z siedzibą w ██████████ – zwany dalej „Wnioskodawcą”, wystąpił do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z wnioskiem z dnia 23 kwietnia 2015 r. o wydanie pisemnej interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1695 z późn. zm.), który wpłynął do tut. organu w dniu 27 kwietnia 2015 r. W dniu 24 kwietnia 2015 r. Wnioskodawca uiścił opłatę od wniosku o wydanie interpretacji w wysokości 40 złotych.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis zdarzenia przyszłego.

Wnioskodawca prowadzi handel paliwami przeznaczonymi wyłącznie do napędu jednostek pływających, czyli paliwami żeglugowymi. W styczniu br. Wnioskodawca nabył z zagranicy 7054,092 m³ paliw, a sprzedał w ramach „innych uprawnionych pomniejszeń” (jako tzw. międzynarodowy bunkier morski) 5934,806 m³ + 54,451 ton paliw żeglugowych. Sprzedaż ta jest udokumentowana odpowiednimi kwitami bunkrowymi dostaw wykonanych w danym miesiącu, spełniających wymogi rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie rodzajów dokumentów uprawniających do pomniejszenia wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, stanowiących podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej z dnia 8 grudnia 2014 r. (Dz. U. z 2014 r. poz. 1807). Różnica zagranicznych nabyć i ww. sprzedaży stanowiła podstawę obliczenia opłaty zapasowej Wnioskodawcy za styczeń, która wynosiła 40 409 zł. W lutym br. Wnioskodawca nabył z zagranicy 6273,049 m³ paliw żeglugowych. Różnica tych dwóch wartości stanowiła podstawę obliczenia opłaty zapasowej za luty, która wyniosła 3 847 zł.

Przy niewielkiej sprzedaży paliw na statki nieuprawiające żeglugi międzynarodowej – niepodlegającej uprawnionym pomniejszeniom, różnica pomiędzy nabyciami z zagranicy a sprzedażą stanowiła w większości zapas handlowy Wnioskodawcy, który w dużej części także zostawał przeznaczony na „międzynarodowy bunkier morski”, ale już w kolejnym miesiącu – czyli w marcu. W marcu Wnioskodawca nabył z zagranicy

7389,058 m³ + 478,344 ton paliw, wykorzystując wspomniany zapas handlowy z końca lutego. Dlatego podstawa obliczenia opłaty zapasowej za marzec jest ujemna i wynosi: -65,974 m³, co odpowiada opłacie zapasowej minus 2 529 zł.

Wobec tak opisanego przyszłego stanu faktycznego Wnioskodawca sformułował wniosek:

o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy o zapasach potwierdzającej możliwości oraz określającej szczegółowy tryb zwrotu części opłaty zapasowej.

W oparciu o opis zdarzenia przyszłego Wnioskodawca przedstawił również swoje stanowisko.

Zawarty w ustawie o zapasach wzór na obliczenie opłaty zapasowej (art. 21b ust. 2) pozwala na uzyskanie faktycznego ujemnego wyniku, jeśli wywóz i uprawnione pomniejszenia są większe od wielkości przywozu i produkcji. Wnioskodawca stoi na stanowisku, że w takiej sytuacji z Funduszu Zapasów Agencyjnych powinien nastąpić zwrot środków na wskazane przez przedsiębiorcę konto. Równocześnie zdaniem Wnioskodawcy w przypadku, gdyby wartość ujemna opłaty zapasowej była traktowana przez właściwy organ podatkowy jako wartość „zero” to oznaczałoby, że uprawnione pomniejszenie 65,974 m³, które zaistniało w marcu, nie zostanie nigdy wykorzystane przez Wnioskodawcę. W efekcie paliwo przeznaczone na międzynarodowy bunkier morski byłoby obciążone opłatą zapasową.

Zarówno w przepisach ustawy o zapasach jak również w aktach wykonawczych do tego dokumentu brak jest zapisów, które wskazywałyby na jakąkolwiek okoliczność braku możliwości zastosowania art. 5 ust. 6 pkt 2 ustawy o zapasach pod warunkiem, że podmiot dysponuje dokumentami potwierdzającymi realizację dostaw paliw z przeznaczeniem na międzynarodowy bunkier morski. Szczegółowy wykaz dokumentów, w przedmiotowej sprawie został wskazany w § 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 roku w sprawie rodzajów dokumentów uprawniających do pomniejszenia wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, stanowiących podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 16 grudnia 2014 r. poz. 1807). W tym miejscu należy nadmienić,

że Wnioskodawca dysponuje dokumentami potwierdzającymi realizację dostaw paliw, o których mowa w art. 5 ust. 6 pkt 2 ustawy.

Taki sposób interpretacji ustawy o zapasach w zakresie opłaty zapasowej skutkowałby powstaniem wewnętrznej sprzeczności w samej konstrukcji obowiązków ciążących na Wnioskodawcy, zajmującym się międzynarodowym bunkrem morskim, ponieważ w zakresie fizycznego obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów, których wymagany poziom jest dostosowany przez Wnioskodawcę w relacji rok do roku, to Wnioskodawca ma możliwość skorzystania z całości odliczenia, a w przypadku opłaty zapasowej rozliczonej w okresach miesięcznych, to samo odliczenie nie mogłoby być w całości zastosowane i tym samym Wnioskodawca płaciłaby zawyżoną względem jej faktycznego obowiązku, opłatę zapasową.

Negatywny wpływ na Wnioskodawcę opisanego powyżej stanu faktycznego obrazuje również porównanie hipotetycznych sytuacji dwóch różnych konkurujących podmiotów na polskim rynku bunkrowym, z których każda w okresie dwóch miesięcy kupuje z zagranicy i dostarcza w Polsce łącznie 20 tys. m³ paliw pokazuje poglądowo wpływ ewentualnego braku zwrotu opłaty zapasowej na ich działalność gospodarczą:

Spółka 1 – w pierwszym miesiącu kupuje z zagranicy całe 20 tys. m³, ale sprzedaje je w całości jako międzynarodowy bunkier dopiero w drugim miesiącu. Za pierwszy miesiąc całe 20 tys. m³ stanowi podstawę opłaty zapasowej, którą zobowiązana jest zapłacić Spółka 1. Za drugi miesiąc podstawa naliczenia opłaty zapasowej jest ujemna, ale Spółka 1 nie uzyskuje zwrotu opłaty, którą zapłaciła już za miesiąc poprzedzający. Po dwóch miesiącach Spółka 1 poniosła koszt z tytułu opłaty zapasowej należnej za pierwszy miesiąc w wysokości ok. 800 tys. zł.

Spółka 2 – w pierwszym miesiącu kupuje z zagranicy 10 tys. m³ i w tym samym miesiącu sprzedaje na międzynarodowy bunkier 10 tys. m³. To samo robi w drugim miesiącu (10 tys. kupuje i 10 tys. sprzedaje). Za pierwszy i drugi miesiąc podstawa jej opłaty zapasowej wynosi zero. Po dwóch miesiącach Spółka 2 nie poniosła w ogóle kosztów opłaty zapasowej.

Konkluzja – Spółka nr 1 przy ewentualnym braku zwrotu opłaty zapasowej miałaby po dwóch miesiącach 800 tys. zł kosztów więcej niż Spółka nr 2.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego jest nieprawidłowe.

Przepis art. 21b ust. 12 ustawy o zapasach nakłada na producentów i handlowców obowiązek wpłacania opłaty zapasowej w terminie do ostatniego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła produkcja lub przywóz paliw, na rachunek Funduszu, o którym mowa w art. 28 a.

Z kolei przepis art. 5 ust. 6 ustawy o zapasach zdefiniował w tzw. katalogu zamkniętym uprawnione pomniejszenia opłaty zapasowej od wielkości produkcji lub przywozu ropy naftowej lub paliw będące podstawą do jej wyliczenia. Zgodnie z art. 5 ust. 6 pkt 2 pomniejszeniu opłaty zapasowej podlegają paliwa przeznaczone na międzynarodowy bunkier morski.

Natomiast § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie rodzajów dokumentów uprawniających do pomniejszania wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, stanowiących podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1807) wskazuje w oparciu o jakie dokumenty przedsiębiorca może zastosować pomniejszenie, o którym mowa w art. 5 ust. 6 pkt 2 ustawy o zapasach.

Jak wynika z art. 21b ust. 12 opłatę zapasową przedsiębiorcy rozliczają w systemie miesięcznym (w odróżnieniu od tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, które w przypadku przedsiębiorców będących dłużej niż jeden rok w rejestrze systemu zapasów interwencyjnych rozliczane są w systemie rocznym). A zatem oznacza to, że obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej za dany rodzaj paliwa następuje w tym samym miesiącu, w którym nastąpił przywóz lub produkcja. W tym samym miesiącu musi nastąpić również zdarzenie, o którym mowa w art. 5 ust. 6 ustawy o zapasach, ażeby można było zastosować uprawnione pomniejszenie w stosunku do opłaty zapasowej. Innymi słowy, mając na uwadze przedmiotowy stan faktyczny, w tym samym miesiącu musi nastąpić przywóz paliwa oraz przeznaczenie go na międzynarodowy bunkier morski (w oparciu o stosowne

dokumenty). Oczywiście w danym miesiącu kalendarzowym może zdarzyć się sytuacja, gdy przywóz paliw na terytorium Polski będzie równy lub mniejszy niż zastosowane pomniejszenia wynikające z art. 5 ust. 6 ustawy o zapasach. W takim przypadku należy stwierdzić, że obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej powstanie w stosunku do danego przedsiębiorcy, ale z uwagi na zastosowane pomniejszenia będzie on wynosił zero. Ustawa o zapasach w żadnym przepisie nie przewiduje sytuacji zwrotu opłaty zapasowej w przypadku, gdy przywóz paliw jest mniejszy od zastosowanych pomniejszeń.

Zgodnie z art. 21b ust. 13 ustawy o zapasach, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, do należności z tytułu opłaty zapasowej stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.) z wyłączeniem przepisów dotyczących umarzania należności, odraczania płatności oraz rozkładania płatności na raty. Rozdział 9 działu III Ordynacji podatkowej zatytułowany „Nadpłata”. To są jedyne przepisy związane z opłatą zapasową, które regulują zwrot opłaty zapasowej przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych – jako organu podatkowego (art. 21b ust. 14 ustawy o zapasach), ale nie dotyczą one sytuacji opisanej przez Wnioskodawcę we wniosku z dnia 23 kwietnia 2015 r. „o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy (...)”.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie

do Ministra Gospodarki, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych – 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

.....

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.